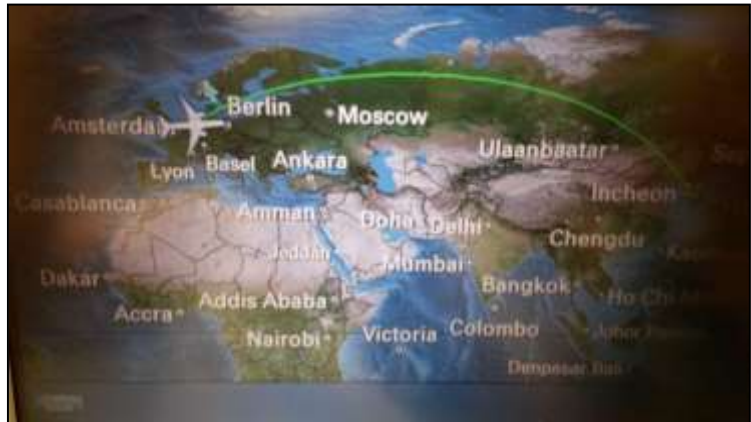

Dagboek 1 17 en 18 juli 2015

Ons 19^e werkbezoek aan Cambodja begint op 17 juli op de dag dat het precies 1 jaar geleden is dat het vliegtuig van vlucht MH17 werd neergeschoten boven de Ukraïne. Een vreselijke ramp die heel Nederland heeft getroffen. Wij hebben meerdere keren deze vlucht gemaakt voordat er oorlog was in dat gebied.

Vandaag vliegen we opnieuw naar Cambodja, dit keer (voor het eerst) met Korean Airlines, die ruim ten noorden van de Ukraïne langs vliegt, helemaal over de steppes en toendra's van noord Rusland en Siberië naar Seoel in Zuid Korea. Het is een vlucht van ruim 9 uur. Het vliegveld ligt op het eiland Incheon dat via een grote brug is verbonden met het vasteland.

We hebben een overstaptijd van drie uur en dan stappen we in het vliegtuig dat ons in ruim 6 uur naar Phnom Penh zal brengen. Het is al half 11 in de avond als we aankomen en we worden opgewacht door Koy, zijn vrouw Somona, Raksmei, Kia, Kuong en nog een paar vrienden. Ze brengen ons door het, op dit late uur, rustige Phnom Penh naar het Spie-en kantoor, waar Sareth ons opwacht, haar kinderen waren wakker en zodoende kon ze niet mee naar het vliegveld. We praten even bij en gaan dan naar onze kamer.

Koy en zijn familie moeten nog naar hun woonplaats Prey Chhor rijden (zo'n anderhalf uur).

We hebben steeds meer het gevoel om hier thuis te komen. Onze kamer ziet er nog net zo uit als toen we hem in februari hebben achtergelaten. En nadat we de koffers hebben uitgepakt en een douche hebben genomen, vallen we als een blok in slaap.

Zondag 19 juli

We worden pas om 8 uur wakker. Sareth heeft gezorgd voor het ontbijt en de eerste boodschappen. En Koy bracht gisteravond 20 eieren mee. Er wordt hier goed voor ons gezorgd.

De temperatuur wijkt momenteel niet veel af van die in Nederland. Het is hier vandaag bewolkt en zo'n 30 graden. En dat hebben we de afgelopen weken toch ook al een paar keer ruim gehaald in Nederland. We hebben hier zelfs airco op de kamer en die luxe hebben we in Nederland niet.

Het is regentijd in Cambodja. Dat wil zeggen, normaal gesproken. Maar we krijgen te horen dat er tot nu toe nog heel weinig regen is gevallen. In de stad regent het verhoudingsgewijs vaker dan op het platteland. Met name in Takeo (zuidelijk van Phnom Penh) waar een deel van onze werkgebieden liggen, is het erg droog. Ook deze zondagmiddag komt er een enorme hoosbui over ons

heen. Maar op straat gaat alles gewoon door. Een enkeling trekt een regenjas aan.

We proberen verbinding te maken met onze kerkelijke gemeente in Heemse. Maar het internet is erg traag en het lukt dan ook niet om een dienst live mee te maken. Later maar eens weer proberen.

We gaan er even op uit met de tuk-tuk en eten ergens een hapje. Op onze kamer bereiden we ons voor op het werk van de komende weken. Morgen beginnen we met een bestuursvergadering met het hele Spie-en bestuur. Er is weer veel te bespreken. Hoe gaat het met de projecten? Zijn er problemen en zo ja, waar? Hoe maken we de mensen in onze werkgebieden zelfredzaam? Vanuit

Nederland hebben wij daar zo onze gedachten over. Maar wat denkt Spie-en hiervan? En wat is uitvoerbaar?

We zullen de komende weken al onze werkgebieden gaan bezoeken. Een dag in elk district, overleggen met de vrijwilligers en hun projecten bekijken en steekproeven nemen. Zij zijn degene die precies weten wat er gaande is en waar de knelpunten liggen.

Van dit alles hopen we u weer verslag te doen via onze dagboeken. We hopen dat u ze met plezier leest. En mocht u vragen hebben, aarzel niet om ze te stellen. We horen ze graag.

Mocht u om de een of andere reden niet langer prijs stellen op deze dagboeken, laat het ons weten, dan verwijderen we u uit de verzendlijst.

Anders, graag tot het volgende dagboek.

Frits en Beja Weitkamp
Directie Stichting De Brug